

Sygn. akt I NSP 94/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Czajkowski (przewodniczący)

SSN Leszek Bosek (sprawozdawca)

SSN Aleksander Stępkowski

w sprawie ze skargi M. S.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. I NSP 34/19, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 19 września 2019 roku

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2019 r. M. S. osobiście złożył do Sądu Najwyższego skargę na przewlekłość postępowania przed tym Sądem w sprawie I NSP 34/19 wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania oraz przyznanie od Skarbu Państwa - na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł oraz „wydanie zalecenia odpowiednim władzom by odpowiednio zajęły się sprawami”. Skarżący nie uiścił opłaty za skargę ani nie dołączył odpisu skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z art. 3 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania dopuszczalne jest wniesienie skargi na przewlekłość postępowania, wyłącznie w sprawach postępowań wymienionych enumeratywnie we wspomnianym przepisie. Jest to katalog zamknięty, który nie może zostać poszerzony o żadne inne

postępowanie, mieszczące się poza jego zakresem. W katalogu tym nie zawarto postępowania ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki. Prowadzi to zatem do wniosku, że skarga na przewlekłość postępowania w takich przypadkach nie przysługuje (postanowienia Sądu Najwyższego z: 13 kwietnia 2018 r., KSP 14/18; 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16; 11 lutego 2015 r., KSP 1/15).

Co więcej, zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, wniesienie skargi na przewlekłość postępowania jest dopuszczalne wyłącznie w toku postępowania, którego ta skarga dotyczy. W przeciwnym razie jest ona niedopuszczalna z mocy prawa. Sytuacja taka zaistniała w przypadku niniejszej skargi. Postępowanie w sprawie I NSP 34/19 zostało zakończone postanowieniem z 24 maja 2019 r., I NSP 34/19 o pozostawieniu jego pisma bez rozpoznania. Niezależnie od tego Sąd Najwyższy zauważa, że podobnie rozstrzygnięte zostały wszystkie sprawy, których sygnatury skarżący wskazał w nagłówku swojego pisma (postanowienia Sądu Najwyższego z: 24 czerwca 2019 r., I NSP 32/19; 22 maja 2019 r., I NSP 33/19; 24 maja 2019 r., I NSP 35/19; 5 czerwca 2019 r., I NSP 44/19; 5 czerwca 2019 r., I NSP 45/19).

Z uwagi na niedopuszczalność skargi brak było podstaw do wzywania skarżącego do uzupełnienia braków formalnych.

Z powyższych względów, w oparciu o art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.